Dosarul nr. 3-517/2025
2-25022073-12-3-19022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Irina MAXIM
Grefier Cristina CIBOTARI

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Apostol Veaceslav către Inspectoratul General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

ÎN FAPT,

Argumentele reclamantului :

1. La data de 19 februarie 2025 Apostol Veaceslav a depus o cerere de chemare în judecată în contencios administrativ către Inspectoratul General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat:
   - anularea Ordinului Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Direcției Regionale ”Sud” a Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne” și răspunsurile date în procedura prealabilă: răspunsul IGC nr. 1/11-89 din 16.01.2025 și răspunsul MAI nr.42/441 din 12.02.2025.
2. În motivarea acţiunii a invocat că a activat în cadrul sistemului Ministerului Afacerilor Interne, mai exact în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, în perioada 01.07.2022–11.12.2024, exercitând funcția de șef adjunct al Direcției regionale „Sud” a IGC al MAI.
3. A menționat că la 14 octombrie 2024, șeful adjunct al Direcției regionale „Sud” a IGC, locotenent-colonel Cristina Chirijiu a emis Ordinul Direcției regionale „Sud” a IGC nr. 77 privind efectuarea inventarierii bunurilor materiale, mijloacelor bănești și decontărilor din cadrul Direcției regionale „Sud” a IGC pentru anul 2024.

4. A relevat că potrivit ordinului menționat, inventarierea urma să se desfășoare în perioada 21 octombrie 2024–21 noiembrie 2024, iar în conformitate cu pct. 2 al Ordinului nr. 77 din 14 octombrie 2024, în calitate de președinte al comisiei de inventariere a fost desemnat șeful adjunct al Direcției regionale „Sud” a IGC, colonelul Veaceslav Apostol.
5. A afirmat că la data de 11.12.2024 a fost emis Ordinul IGC nr. 172 ef., prin care a fost sancționat disciplinar cu „mustrare aspră”.
6. A comunicat că la data de 09.01.2025 a depus o cerere prealabilă către Inspectoratul General de Carabinieri al MAI, prin care a solicitat anularea Ordinului IGC nr. 172 din 11.12.2024.
7. A notat că la data de 16.01.2025, Inspectoratul General de Carabinieri al MAI i-a expediat un răspuns la cererea prealabilă, comunicându-i că, în temeiul art. 168 alin. (1) Cod administrativ, dosarul administrativ, împreună cu răspunsul IGC s-a transmis Ministerului Afacerilor Interne, în calitate de autoritate publică ierarhic superioară, pentru soluționarea definitivă a cererii.
8. A punctat că la data de 12.02.2025, prin intermediul poștei electronice a primit răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 42/441 din 12.02.2025, prin care MAI, în calitate de autoritate publică ierarhic superioară, a comunicat că a examinat situația în conformitate cu prevederile art.168 Cod administrativ. Potrivit poziției exprimate, decizia Comandantului general al Inspectoratului General de Carabinieri a fost apreciată ca fiind legală și întemeiată, fiind luate în considerare toate faptele relevante pentru soluționarea cauzei.
9. A explicat că la emiterea actului administrativ, autoritatea nu a luat în considerare principiul consacrat de legislația muncii potrivit căruia toate îndoielile apărute în procesul de aplicare a legislației urmează să fie interpretate în favoarea salariatului.
10. A specificat că autoritatea emitentă a ignorat sau omis aplicarea acestei norme, fără a efectua o analiză sistemică și completă a cadrului juridic relevant, deși o asemenea analiză era necesară la adoptarea unui act administrativ individual defavorabil.
11. A remarcat că prin emiterea actului administrativ individual defavorabil, organul emitent nu a respectat prevederile art.23 alin.(2), art.29, art. 31, art.118 Cod administrativ, invocându-se astfel încălcarea normelor legale aplicabile la adoptarea și motivarea actului contestat.
12. A evidențiat că ordinul vizat nu conține temeiurile de fapt, ce au servit la adoptarea unui astfel de ordin, fiind citate doar norme de drept, aprecieri și concluzii arbitrare. Or, pe lângă indicarea normelor de drept, ordinul urma să conțină materialele cercetate, investigațiile, probele, audierile, opiniile participanților contrare conținutului final al actului și concluzia autorității publice.

13. A accentuat că aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de „mustrare aspră”, contravine prevederilor art.65 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007. În acest caz, la stabilirea sancțiunii nu este clar stipulat care este graviditatea încălcării admise, care este efectul negativ al acesteia pentru Inspectoratul General de Carabinieri.
14. A declarat că potrivit fișei postului, atribuțiile sale erau exclusiv în domeniul operațional. Cu toate acestea, Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172 ef. din 11 decembrie 2024 face referire la domeniul logistic, care nu intră în responsabilitățile sale.
15. A concluzionat că sancțiunea aplicată este ilegală, neproporțională și lipsită de motivare, astfel a solicitat analizarea în mod obiectiv a situației și adoptarea unei soluții corecte, în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

Obiecțiile autorității pîrîte Inspectoratului General de Carabinieri:

16. Prin referința depusă, Inspectoratul General de Carabinieri a solicitat respingerea acțiunii de contencios administrativ, pentru motivele de fapt și de drept indicate în aceasta (f.d. 27-30).
17. În acest sens a declarat că reclamantul a fost desemnat în calitate de președinte al comisiei de inventariere în cadrul Direcției regionale „Sud” a IGC pentru anul 2024, dar nu a dat dovadă de spirit de inițiativă și capacități de organizare.
18. A subliniat că în cadrul anchetei de serviciu, reclamantul a declarat, fapt notat în ordinul de sancționare că o ședință a comisiei de inventariere nu a fost documentată corespunzător, din acest motiv nu a fost întocmit proces-verbal, graficul de lucru al comisiei de inventariere nu a fost întocmit în termen de 3 zile de la înregistrarea ordinului Direcției regionale „Sud” a IGC nr. 77/2024.
19. A motivat că reclamantul a încercat monitorizarea graficului, dar nu a reușit respectarea întocmai a acestuia, planul și termenul de desfășurare a inventarierii nu au fost plasate la un loc vizibil, listele de inventariere nu au fost eliberate secretarului comisiei. Inventarierea în cadrul companiei Cahul a fost petrecută în lipsa căpitanului Ruslan Berbec, fără a fi prezentate documente justificative în acest sens, membrii comisiei în procesul de inventariere nu au putut contrapune datele existente în birouri, doar înscriau pe foaie A4 datele despre bunurile gestionate de persoana supusă inventarierii, din spusele acesteia
20. A menționat că a fost prelungit termenul de desfășurare a inventarierii fără a fi informat șeful Direcției locotenent-colonel Cristina Chirijiu, nu au fost petrecute lecții privind desfășurarea inventarierii pentru anul 2024. Toate acestea denotă o sfidare și atitudine neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu și față de disciplina muncii

21. A remarcat că la 20 martie 2024, în baza ordinului IGC nr. 35 ef., colonelul Veaceslav Apostol a mai fost sancționat disciplinar cu „observație” pentru încălcarea disciplinei militare, ceea ce fortifică ideea necesității aplicării unei noi sancțiuni disciplinare, dat fiind faptul că în rezultatul săvârșirii primei abateri disciplinare nu a tras concluziile de rigoare și a manifestat un comportament contradictoriu celui instituit potrivit prevederilor Legii nr. 52/2007.
22. A afirmat că nu poate fi reținut argumentul reclamantului privind nerespectarea art.23 alin.(2) Cod administrativ, întrucât orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. Abaterile disciplinare ale reclamantului sunt diferite, prin natură și esență, comise de alți militari vizați în ordinul contestat. Faptul că reclamantul a fost sancționat anterior, în opinia sa justifică aplicarea unei sancțiuni disciplinare diferite.
23. A specificat că în pofida criticilor reclamantului, ordinul contestat respectă prevederile art. 118 Cod administrativ, prezintă cu lux de amănunte circumstanțele de fapt și de drept, abaterea disciplinară, precum și legătura de cauzalitate între faptele imputate și consecințele acesteia.
24. A accentuat că în calitate de șef adjunct al Direcției regionale „Sud” al IGC și, corelativ, de președinte al comisiei de inventariere, reclamantul urma să dea dovadă de o conduită ireproșabilă și să fie un exemplu pentru subalterni, iar pentru aplicarea răspunderii disciplinare nu este necesară producerea unor urmări prejudiciabile.

Obiecțiile autorității pârâte, Ministerul Afacerilor Interne:

25. Prin referința depusă, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea acțiunii de contencios administrativ, pentru motivele de fapt și de drept indicate în aceasta (f.d. 32-50).
26. În acest sens a declarat că la 06.11.2024 urmare a depunerii unui raport de către ofițerul principal al Direcției securitate și investigații a IGC al MAI, căpitan Andrian Cociorva, de către Comandantul general al IGC, general de brigadă Dumitru Scurtu a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu pe faptul admiterii pretinselor încălcări al disciplinei executorii și îndeplinirea neconștiincioasă a sarcinilor de serviciu de către unii militari din cadrul Direcției Regionale „Sud” a IGC.
27. A menționat că potrivit cestui raport, la 05.11.2024 a fost înregistrat raportul nr.4904 al Comandantului adjunct al IGC, colonel Vasile Ionel, prin care s-a comunicat că la 04.11.2024, de comun acord cu comisa de control, desemnată conform planului sarcină privind verificarea activității de serviciu în cadrul DR „Sud” din 04.11.2024, a fost desfășurat un control inopinat în cadrul DR „Sud”.

Domeniile supuse controlului inopinat au inclus procesul de organizare și desfășurare a inventarierii anuale în cadrul DR „Sud”, precum și executarea planului de achiziție și valorificarea alocațiilor pentru anul curent.

28. A afirmat că în acest sens de către comisia de control au fost constatate mai multe neajunsuri: organizarea defectuoasă a procesului de inventariere, tergiversarea nejustificată e termenilor, planificarea defectuoasă a resurselor financiare, necunoașterea cadrului normativ, ignorarea regulamentelor, instrucțiunilor și circularelor IGC.
29. A relevat că potrivit planului de sarcină aprobat de Comandantul general, au fost verificate aspecte privind disciplina financiară, executarea planului de achiziție și valorificarea alocațiilor pentru anul curent. Au fost identificate mai multe încălcări: la compartimentul organizarea și desfășurarea inventarierii s-a constatat că din motive incerte și nejustificate, procesul a fost tergiversat, de către serviciul financiar al DR „Sud” nu au fost întocmite și expediate nici un act de verificare cu operatorii economici.
30. Cu trimitere la declarațiile martorilor și a probelor acumulate, a notat că reclamantul prin acțiunile/inacțiunile sale a dat dovadă de iresponsabilitate față de îndeplinirea obligațiilor de serviciu, încălcând disciplina militară, prin nerespectarea actelor normative: art.14 alin.(2), 25 alin. (1) lit.b), c), d), e), art. 28 alin.(1) din legea 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri.
31. A evidențiat că pentru inducerea în eroare a șefului adjunct al DR „Sud”, atitudine iresponsabilă față de îndeplinirea obligațiilor stabilite conform ordinului DR „Sud” nr.77/2024, încălcarea disciplinei militare, manifestate prin neasigurarea convocării comisiei de inventariere în prima zi de inventariere, desfășurând-o cu întârziere de 3 zile, necoordonarea planului de inventariere pentru fiecare gestionar în parte; neasigurarea monitorizării respectării graficului inventariere, încălcarea termenelor stabilite în graficul prezentat șefului adjunct al DR „Sud”, depășirea împuternicirilor încredințate, prin acceptarea proiectului de ordin aferent procesului de inventariere și neraportarea în modul corespunzător locotenentului-colonel Cristina Chirijiu despre raportul de prelungire a termenului de inventariere depus de secretarul comisiei; neasigurarea desfășurării permanente a inventarierii în strictă conformitate cu Regulamentul privind inventarierea, cu întreaga componență a comisiei de inventariere, neasigurarea emiterii unui proiect al actului administrativ la momentul îndeplinirii atribuțiilor de secretar al comisiei de către un alt militar, decât cel indicat în ordinul inițial DR „Sud”; insuficiența inițiativei și capacității de organizare n procesul desfășurării inventarierii în lipsa listelor de inventariere necesar pentru a fi distribuite membrilor comisiei; inițierea/admiterea unor

divergențe între unii membri ai comisiei de inventariere; manifestarea în cadrul audierii în calitate de participant a unui comportament lipsit de respect față de persoana care desfășura ancheta de serviciu, manifestarea nesincerității în cadrul audierilor, în temeiul art.57 lit.a) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr.52/2007, reclamantul a fost sancționat disciplinar cu „mustrare aspră".

Argumentele părților în ședința de judecată

32. În ședința de judecată, reclamantul Apostol Veaceslav a solicitat admiterea acțiunii, potrivit motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.
33. În ședința de judecată, reprezentantul autorității pârâte Inspectoratul General de Carabinieri, Ivan Petkov a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii (vol. II, f.d. 14-16) și respingerea ca fiind neîntemeiată.
34. Drept temei pentru a declara acțiunea ca inadmisibilă a invocat că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.
35. A comunicat instanței că prin ordinul nr.169 ef din 10 decembrie 2024 reclamantul a fost eliberat din serviciul militar prin contract, cu trecerea în rezerva Forțelor Armate din 11 decembrie 2024, cu dreptul de a primi pensie, în conformitate cu art.35 alin.(3) lit.m) din legea nr. 16/2005 cu privire la statutul militarilor.
36. În opinia sa, Ordinul nr. 172 ef din 111 decembrie 2024 nu mai produce efecte juridice în sensul art. 10 și art. 17 Cod administrativ, or acesta este unul consumat. Corespunzător, prin efectele acestuia, reclamantului nu i se încalcă vreun drept, cerință de valabilitate prevăzută de art. 189 Cod administrativ.
37. În ședința de judecată, reprezentanta autorității pârâte, Ministerul Afacerilor Interne, Ianciu Tatiana a solicitat respingerea acțiunii, potrivit motivelor de fapt și de drept indicate în referința depusă.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

38. Audiind participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, precum și raportând circumstanțele de fapt și de drept invocate de părți la prevederile legale în domeniu, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată ca fiind admisibilă și întemeiată, necesar a fi admisă, din următoarele considerente:

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:
„Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul

dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public."

40. Art. 120 alin.(1) din Codul administrativ:
"(1) Un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorității care a emis actul administrativ."

41. Art. 31 din Codul administrativ:
"Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate."

42. Art. 20 din Codul administrativ:
„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod."

43. Art. 39 din Codul administrativ:
„Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente."

44. Art. 165 Cod administrativ prevede :
"(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției. (3) Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen."

45. Art. 208 alin. (1) și (3) Cod administrativ prevede:
”(1) Pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. (...) (3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.”

46. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:
„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.”

47. Art. 209 alin. (1)-(2) Cod administrativ prevede:
”(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.”

48. Art. 191 alin. (1) din Codul administrativ:
„Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluționează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.”

49. Art. 206 alin. (1) din Codul administrativ:
„O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).”

50. Art. 219 alin. (1) din Codul administrativ:

„Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.”

51. Art. 224 din Codul administrativ:
„(1) Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).”

52. Art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:
„(1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

53. Art. 137 alin. (1) din Codul administrativ:
”În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.”

54. Art. 29 din Codul administrativ:
”(1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară

pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit."

55. Art.2 alin.(1) din Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri nr. 219 din 08.11.2018 prevede:
„Inspectoratul General de Carabinieri este o autoritate specializată a statului, cu statut militar, aflată în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin executarea atribuţiilor de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de prevenire şi descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor, de protecţie a obiectivelor de importanţă deosebită, de prevenire şi combatere a terorismului, de asigurare a regimului stării de urgenţă, de asediu sau de război".

56. Art. 13 alin.(1) și alin.(4) din Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri nr. 219 din 08.11.2018 prevede:
„(1) Statutul juridic al carabinierului şi modul de îndeplinire a serviciului în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri sînt reglementate de prezenta lege, de Legea nr.162/2005 cu privire la statutul militarilor, de Legea nr.1245/2002 cu privire la pregătirea cetăţenilor pentru apărarea Patriei, de Legea nr.52/2007 cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare şi de alte acte normative în vigoare. (4) Raporturile de serviciu ale carabinierilor cad sub incidenţa prevederilor Codului muncii al Republicii Moldova în măsura în care nu sînt reglementate de legi speciale."

57. Art. 14 alin.(1) și alin.(2) din Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri nr. 219 din 08.11.2018 prevede :
„(1) Personalul Inspectoratului General de Carabinieri se constituie din carabinieri încadraţi în serviciul militar în condiţiile Legii nr.162/2005 cu privire la statutul militarilor, de asemenea din funcţionari publici şi personal auxiliar. (2) Carabinierul este persoana care îndeplineşte serviciul militar în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri şi exercită atribuţiile prevăzute de prezenta lege şi de alte acte normative în vigoare."

58. Art. 25 alin.(1) lit.b) și e) din Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri nr. 219 din 08.11.2018 prevede :
„(1) Carabinierul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, al comunităţii şi al instituţiilor statului exclusiv în baza şi întru executarea legii, fiind obligat: b) să se conducă de legislaţia în vigoare în exercitarea atribuţiilor de serviciu; e) să execute ordinele, dispoziţiile şi indicaţiile legale ale superiorilor săi."

59. Art. 28 din Legea cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri nr. 219 din 08.11.2018 prevede :

„(1) Carabinierii, indiferent de gradele militare sau funcţiile pe care le deţin, sînt egali în faţa legii şi poartă răspundere pentru săvîrşirea de fapte ilicite, luîndu-se în considerare particularităţile statutului lor juridic. (2) Carabinierii poartă răspundere disciplinară, civilă, contravenţională sau penală în condiţiile stabilite de legislaţia în vigoare.”

60. Art.1 al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare nr. 52/2007, prevede:

„Regulamentul disciplinei militare determină esenţa disciplinei militare, stabileşte obligaţiile militarilor de menţinere şi respectare a acesteia, tipurile de stimulări şi de sancţiuni disciplinare, drepturile comandanţilor (şefilor) de a le aplica, precum şi modul de depunere şi de examinare a propunerilor, a cererilor şi a reclamaţiilor înaintate de militari.”

61. Art.2 al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, prevede:

„(1) Prevederile prezentului regulament se aplică de autorităţile centrale de specialitate ale administraţiei publice şi de alte autorităţi administrative centrale, denumite în continuare structuri militare, în care, conform legislaţiei în vigoare, se prevede îndeplinirea serviciului militar. (2) Prevederile prezentului regulament se aplică următoarelor categorii de militari: militari prin contract, militari în termen, militari cu termen redus, studenţi ai instituţiilor de învăţămînt în domeniul militării, rezervişti concentraţi sau mobilizaţi. (3) Toţi militarii sînt obligaţi să menţină şi să respecte disciplina militară, să se călăuzească cu stricteţe de prevederile prezentului regulament.”

62. Art.4 alin. (3) al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52/2007, prevede:

„(3) Disciplina militară impune subordonarea necondiţionată în îndeplinirea întocmai şi la timp a îndatoririlor şi atribuţiilor funcţionale, în respectarea normelor de ordine şi de comportare militară şi civică, precum şi asumarea responsabilităţii pentru faptele săvîrşite.”

63. Art.5 lit.c), k) și l) al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea nr.52/2007, prevede:

„Disciplina militară pune în faţa fiecărui militar următoarele obligaţii: c) să respecte jurămîntul militar şi prevederile regulamentelor militare, să execute necondiţionat, întocmai şi la timp ordinele comandanţilor (şefilor), fiind responsabil de modul în care îndeplineşte misiunile încredinţate; k) să fie cinstit, corect, sincer şi principial; l) să-i stimeze pe comandanţi (şefi), pe superiori şi inferiori, să-i apere în orice condiţii.”

64. Art.40 al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare nr. 52/2007, prevede:
„În cazul în care militarul încalcă disciplina militară sau ordinea publică, comandantul (şeful) trebuie să-i amintească de obligaţiile serviciului militar, iar în caz de necesitate, să aplice o sancţiune disciplinară. În limitele autorităţii disciplinare acordate, el are dreptul să aplice orice sancţiune care, în opinia sa, poate avea un efect educativ maxim asupra militarului care a comis încălcarea (abaterea).”

65. Art.65 și art.66 al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare nr. 52/2007, prevede:
„ Orice sancţiune disciplinară, ca măsură de întărire a disciplinei militare şi de educare a militarilor, trebuie să corespundă gravităţii încălcării (abaterii) şi gradului de vinovăţie. La stabilirea tipului de sancţiune disciplinară şi a severităţii acesteia, se va ţine cont de caracterul încălcării (abaterii), de circumstanţele în care a fost comisă, de consecinţele ei, de comportamentul anterior al persoanei vinovate, precum şi de vechimea ei în serviciu şi de cunoştinţele pe care le posedă despre ordinea de serviciu. La aplicarea sancţiunii disciplinare, comandantul (şeful) nu trebuie să admită grabă la stabilirea tipului de sancţiune şi a severităţii acesteia şi nici lezarea demnităţii subalternului.”

66. Art.81 al Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare nr. 52/2007, prevede:
„ Militarul este în drept să conteste la comandantul (şeful) ierarhic superior sancţiunea disciplinară ce i-a fost aplicată, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării despre aplicarea acesteia. În caz de nesoluţionare a contestaţiei sale, militarul poate contesta sancţiunea disciplinară ce i-a fost aplicată în instanţa de judecată, în modul stabilit de legislaţia în vigoare.”

67. Art.26 lit.b) și c) și art.27 alin.(1) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162-XVI din 22.07.2005, prevede:
„Militarii au următoarele îndatoriri: b) să respecte şi să îndeplinească prevederile Constituţiei şi ale legilor Republicii Moldova, să apere valorile democraţiei constituţionale, să respecte acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte; c) să respecte jurămîntul militar, prevederile regulamentelor militare şi ale Codului de conduită profesională a militarilor prin contract, să execute necondiţionat, întocmai şi la timp ordinele comandanţilor (şefilor), fiind responsabili de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sînt încredinţate. Art.27 alin.(1) Fiecare militar are obligaţii funcţionale, care definesc volumul şi limitele îndeplinirii practice de către el a atribuţiilor şi sarcinilor ce îi sînt încredinţate, în conformitate cu funcţia pe care o deţine.”

68. Art.35 alin.(1) și alin.(2) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162-XVI din 22.07.2005, prevede:

„(1) Eliberarea militarilor din serviciul militar în termen sau din cel cu termen redus se reglementează de legislaţia în vigoare. (2) Eliberarea militarilor din serviciul militar prin contract se efectuează: a) prin ordinul comandantului (şefului) unităţii militare – pentru efectivul de soldaţi şi de sergenţi; b) prin ordinul conducătorului structurii militare – pentru toate categoriile de militari, cu excepţia militarilor prevăzuţi la lit.d); (3) Eliberarea militarilor din serviciul militar prin contract se efectuează în următoarele cazuri: m) din iniţiativa personală a militarului".

69. Art. 1 Codul Muncii prevede:
„angajator – persoană juridică (unitate) sau persoană fizică care angajează salariaţi în bază de contract individual de muncă încheiat conform prevederilor prezentului cod;
salariat – persoană fizică (bărbat sau femeie) care prestează o muncă conform unei anumite specialităţi, calificări sau într-o anumită funcţie, în schimbul unui salariu, în baza contractului individual de muncă".

70. Art. 201 Codul Muncii prevede:
„Disciplina muncii reprezintă obligaţia tuturor salariaţilor de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convenţiile colective, cu contractele colective şi cu cele individuale de muncă, precum şi cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unităţii, dacă este elaborat şi aprobat de angajator."

71. Art. 206 alin. (1) Codul Muncii prevede:
„Pentru încălcarea disciplinei de muncă angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: avertismentul; mustrarea; mustrarea aspră; concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r))."

72. Art. 206 alin. (5) Codul Muncii prevede:
„La aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul trebuie să ţină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise şi de alte circumstanţe obiective."

73. Art.208 Codul Muncii prevede :
„Pînă la aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicaţie scrisă privind fapta comisă. Explicaţia privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicaţia cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului şi un reprezentant al salariaţilor. În funcţie de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze şi o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăşi o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-şi explice atitudinea şi să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele şi justificările pe care le consideră necesare."

74. Art.210 alin.(1) Codul Muncii prevede :
„Sancţiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancţiunii; b) termenul în care sancţiunea poate fi contestată; c) organul în care sancţiunea poate fi contestată.”

75. Art. 81 alin. (1) și (3) Codul Muncii prevede:
„Contractul individual de muncă poate înceta: b) la iniţiativa uneia dintre părţi (art.85 şi 86) Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepţia cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

76. Art. 85 alin. (1) Codul Muncii prevede:
„(1) Salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin.(4[1]), din proprie iniţiativă, anunţînd despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea.”

Admisibilitatea acțiunii:

77. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
78. Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
79. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește: acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași

temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

80. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:
    I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
    II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
    III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
    IV. respectarea procedurii prealabile;
    V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
    VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.
81. Din acțiunea depusă rezultă că reclamantul solicită anularea punctului unu din Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Direcției Regionale ”Sud” a Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne” și răspunsurile date în procedura prealabilă: răspunsul IGC nr. 1/11-89 din 16.01.2025 și răspunsul MAI nr.42/441 din 12.02.2025.
82. Conform art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
83. Potrivit art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.
84. În speță, Apostol Veaceslav este destinatarul actului contestat, acest act este defavorabil pentru reclamant, fiind sancționat disciplinar cu „mustrare aspră”. Sancțiunea disciplinară este o măsură individuală de constrângere juridică adoptată de autoritatea publică în raport cu persoana sancționată. Ea presupune imputarea

unei conduite ilicite reclamantului și produce, pe perioada existenței sale juridice, consecințele prevăzute de legislația aplicabilă. Prin urmare, prin emiterea și aplicarea ordinului contestat, situația juridică a reclamantului a fost modificată în sens defavorabil acestuia.

85. Așadar, reclamantul revendică în mod concret încălcarea drepturilor sale prin emiterea unui act administrativ individual de sancționare disciplinară, respectiv prin stabilirea în sarcina sa a unei răspunderi disciplinare pe care o consideră nelegală și neîntemeiată.
86. În acest sens sunt neîntemeiate afirmațiile reprezentantului autorității pârâte, Inspectoratul General de Carabinieri, potrivit cărora reclamantul nu ar putea revendica încălcarea unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, iar Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024 ar fi un act consumat și, prin urmare, nu ar mai produce efecte juridice.
87. Or, faptul că reclamantul a fost trecut în rezervă constituie un fapt juridic distinct, care nu poate produce efecte retroactive asupra legalității Ordinului nr. 172ef. Trecerea în rezervă are ca efect încetarea raportului de serviciu în condițiile prevăzute de legislație. Ea nu reprezintă însă o confirmare a legalității tuturor actelor administrative emise anterior în privința persoanei și nici o renunțare la dreptul de a solicita controlul judecătoresc al acestor acte, în speță, care are impact asupra reputației profesionale și carierei.
88. Competenţa pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art.191 alin. (1) şi art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani), acţiunea fiind depusă cu respectarea dispoziţiilor legale menţionate.
89. Conform art.209 alin.(1) Cod administrativ acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.
90. Nefiind de acord cu Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024, la 09.01.2025 Apostol Veaceslav l-a contestat cu cerere prealabilă la Inspectoratul General de Carabinieri (vol. I, f.d. 133-135).
91. Prin răspunsul IGC nr. 1/11-89 din 16.01.2025 autoritatea pârâtă a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată. Totodată, conform art.168 alin.(1) Cod administrativ, dosarul administrativ și răspunsul IGC s-a transmis Ministerului

Afacerilor Interne cu mențiunea că decizia definitivă va fi luată de autoritatea publică ierarhic superioară (f.d. 15-18).

92. Prin răspunsul MAI nr.42/441 din 12.02.2025, Ministerul Afacerilor Interne, în calitate de autoritatea publică ierarhic superioară a decis că soluția comandantului general al Inspectoratului General de Carabinieri este legală și întemeiată, fiind luate în considerare toate faptele relevante și exercitarea dreptului discreționar în limitele și scopul acordat de lege (f.d. 19-20).
93. La 19.02.2025 reclamantul a depus acțiunea în instanța de judecată, fiind respectat termenul de depunere a acțiunii (f.d. 5).
94. Drept consecinţă a celor constatate, instanţa de judecata reţine că acţiunea este depusă cu respectarea competenţei materiale şi jurisdicţionale, în termenul prevăzut de lege, astfel acţiunea este admisibilă.

Fondul acţiunii

95. Din actele dosarului administrativ se constată că prin Ordinul nr.110 ef din 28 iunie 2022, reclamantul Apostol Veaceslav a fost angajat în funcția de șef adjunct al Direcției regionale „Sud” a IGC al MAI (f.d. administrativ partea a doua 187).
96. Potrivit fișei postului, scopul general al funcției reclamantului a fost indicat: dezvoltarea sistemului de management operațional și asigurarea funcționalității sistemului de interoperabilitate a componentelor managementului operațional în următoarele domenii de activitate: menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, contravențiilor, paza și protecția obiectivelor de importanță deosebită și a transporturilor, prevenirea și combaterea terorismului, realizarea măsurilor regimului stării de urgență, asediu și război; stabilirea atribuțiilor, drepturilor, responsabilităților, implementarea sistemului de control intern managerial, ținând cont de complexitatea și domeniul de activitate al Direcției (f.d. administrativ partea a doua 192-195).
97. Prin ordinul Inspectoratului General de Carabinieri, Direcția regională „Sud” nr.77 din 14 octombrie 2024 s-a ordonat organizarea și desfășurarea inventarierii stocurilor de bunuri materiale și mijloace fixe, a mijloacelor bănești din casierie, a documentelor bănești, creanțelor și datoriilor cu agenții economici, aflate în gestiunea Direcției regionale „Sud” a IGC, începând cu data de 21.10.2024 până la data de 21.11.2024 (f.d. administrativ partea a doua 49-51).
98. Prin pct. 2 al aceluiași ordin a fost instituită comisia de inventariere, în calitate de președinte al comisiei a fost desemnat Apostol Veaceslav, șef adjunct direcție. Prin pct.3 s-a ordonat că președintele comisiei va asigura convocarea acesteia cu transmiterea sarcinilor către membri, conform competenței și monitorizarea

respectării graficului și termenilor de inventariere (f.d. administrativ partea a II-a 49-51).

99. La 06 noiembrie 2024, urmare a depunerii unui raport de către ofițerul principal al DSI al IGC al MAI, căpitan Andrian Cociorva (f.d. administrativ partea I, 43), a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu pe faptul admiterii pretinsei încălcări a disciplinei executorii și îndeplinirea neconștiincioasă a sarcinilor de serviciu de către unii militari din cadrul DR „Sud" (f.d. administrativ partea I, 3-42).
100. Prin scrisoarea nr.1/7 -4963 din 07.11.2024 s-a solicitat dnei Cristina Chirijiu, șef adjunct al DR „Sud" a IGC al MAI copiile mai multor documente și informații, în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu. Iar prin răspunsurile nr.1/18-1204 din 12.11.2024 și nr. 1/18-1215 din 15.11.2024 s-a expediat informația solicitată (f.d. administrativ partea I, 48-51; partea II 54).
101. Prin scrisoarea nr.1/7 -5316 din 27.11.2024 s-a solicitat dlui Andrei Chirca, șef al Direcției management resurse umane a IGC al MAI copiile mai multor documente și informații, în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu. Iar prin răspunsul nr.1/6-5356 din 29.11.2024 s-a expediat informația solicitată cu mențiunea că eliberarea referințelor de serviciu nu ține competența Direcției management resurse umane (f.d. administrativ partea II 182-183).
102. Potrivit procesului-verbal de audiere din 25.11.2024 rezultă că în cadrul anchetei de serviciu, Apostol Veaceslav a dat explicații și a anexat înscrisuri (f.d. administrativ partea II, 143-144).
103. Astfel, a comunicat reclamantul că executorul Ordinului nr.77/2024 al DR „Sud" este domnul Oleg Cazanji, șef al Serviciului logistică al DR „Sud". Ordinul a fost emis abia la 14 octombrie deoarece au avut loc mai multe măsuri privind menținerea ordinii publice, pregătirea pentru alegeri, hramuri în mai multe localități. Termenul de inventariere, anume data de 21.10-21.11 a fost stabilit în comun de către reclamant cu domnul Cazanși și doamna Pleșca (f.d. administrativ partea II, 143-144).
104. Persoana audiată a mai declarat că la 24.10.2024 a fost convocată ședința comisiei de inventariere, în cadrul căreia membrii au luat cunoștință de Ordinul nr. 77/2024 și au convenit asupra graficului de inventariere. Nu a fost întocmit un proces-verbal al ședinței, însă a fost întocmit graficul de efectuare a inventarierii. Ordinul a fost transmis prin e-cancelarie și citit în cadrul ședinței din 24.10.2024, însă membrii comisiei nu au semnat pe ordin pentru confirmarea luării la cunoștință. Gestionarii bunurilor materiale au depus declarațiile prevăzute de Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60/2012. Planul și termenul inventarierii nu au fost afișate într-un loc vizibil, dar au fost aduse la cunoștință membrilor comisiei și gestionarilor contra

semnătură. Listele de inventariere nu au fost eliberate secretarului comisiei, deoarece Serviciul financiar a refuzat acest lucru. În procesul de inventariere, membrii comisiei au participat, cu excepția cazului de la compania Cahul, unde domnul Berbec a lipsit (f.d. administrativ partea II, 143-144).

105. Președintele comisiei, Apostol Veaceslav a declarat că a participat personal la toate inventarierile și cunoaște faptul că membrii comisiei poartă răspundere pentru respectarea regulilor de inventariere și că responsabilitatea generală pentru gestionarea patrimoniului și efectuarea inventarierii revine conducătorului entității. Procesul-verbal final al inventarierii nu era finalizat, deoarece, potrivit raportului secretarului comisiei, Piotr Sîncu, prezentat la 21.11.2024, termenul inventarierii a fost prelungit până la 27.11.2024. Pentru această prelungire nu a fost emis un ordin de modificare a Ordinului nr. 77/2024, fiind întocmit doar raportul (f.d. administrativ partea II, 143-144).
106. Prin scrisoarea nr.1/18-1278 din 02.12.2024, reclamantul a remis pentru anexarea la ancheta de serviciu procesul-verbal al ședinței operative din cadrul Direcției regionale „Sud" a IGC nr.83 din 25.11.2024 și raportul nr.400 din 27.11.2024 (f.d. administrativ partea II, 199-200).
107. Prin Încheierea privind rezultatul examinării anchetei de serviciu nr. 17 a/s din 06 noiembrie 2024 s-a propus de a considera finalizată ancheta de serviciu și colonelul Apostol Veaceslav să fie sancționat disciplinar cu „mustrare aspră" pentru încălcarea prevederilor art. 14 alin. (2), art. 25 alin. (1) lit. b), c), d) și e), art. 28 alin. (1) din Legea nr. 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, art. 2 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 5 lit. c), k) şi 1) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr. 52/2007, art. 26 lit. b), c), art. 27 alin. (1) din Statutul militarilor, aprobat prin Legea nr. 162/2005, pct. 5 subpct. 1), 7), 9), 12), 13) şi 14), pct. 10 subpct. 1), 2), 5), 7) și 8), pct. 14, pct. 32 subpct. 1) -4), pct. 33 subpct. 1)-3) din Codul de etică și deontologie al militarului Inspectoratului General de Carabinieri, aprobat prin Ordinul IGC nr. 330/2020, pct. 15 subpct. 9), pct. 21 din Regulamentul de activitate al Direcției regionale „Sud" a Inspectoratului General de Carabinieri, aprobat prin Ordinul IGC nr. 181/2020, pct. 10 din Ordinul IGC nr. 360/2024 cu privire la efectuarea inventarierii bunurilor materiale, mijloacelor băneşti şi decontărilor în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri pentru anul 2024, pct. 13 liniuța 1, 6 şi 8, pct. 14 liniuța 1 şi 8 din Fişa postului nr. 2 a şefului adjunct al Direcției (f.d. administrativ partea I, 3-42).
108. Prin punctul unu din Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024 "Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din cadrul Direcției Regionale "Sud" a Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului

Afacerilor Interne” reclamantul Apostol Veaceslav a fost sancționat disciplinar cu „mustrare aspră” (f.d. administrativ partea II, 201-216).

109. Temei de drept în acest sens s-a indicat: încălcarea prevederilor art. 14 alin. (2), art. 25 alin. (1) lit. b), c), d) și e), art. 28 alin. (1) din Legea nr. 219/2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, art. 2 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 5 lit. c), k) şi 1) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr. 52/2007, art. 26 lit. b), c), art. 27 alin. (1) din Statutul militarilor, aprobat prin Legea nr. 162/2005, pct. 5 subpct. 1), 7), 9), 12), 13) şi 14), pct. 10 subpct. 1), 2), 5), 7) și 8), pct. 14, pct. 32 subpct. 1) -4), pct. 33 subpct. 1)-3) din Codul de etică și deontologie al militarului Inspectoratului General de Carabinieri, aprobat prin Ordinul IGC nr. 330/2020, pct. 15 subpct. 9), pct. 21 din Regulamentul de activitate al Direcției regionale „Sud” a Inspectoratului General de Carabinieri, aprobat prin Ordinul IGC nr. 181/2020, pct. 10 din Ordinul IGC nr. 360/2024 cu privire la efectuarea inventarierii bunurilor materiale, mijloacelor băneşti şi decontărilor în cadrul Inspectoratului General de Carabinieri pentru anul 2024, pct. 13 liniuța 1, 6 şi 8, pct. 14 liniuța 1 şi 8 din Fişa postului nr. 2 a şefului adjunct al Direcției.

110. În acest sens, autoritatea pârâtă a reținut că încălcarea prevederilor legale s-a manifestat prin: inducerea în eroare a șefului adjunct al DR „Sud”, locotenent-colonel Cristina Chirijiu precum că inventarierea planificată va fi realizată conform și în termenii stabiliți, atitudine iresponsabilă față de îndeplinirea obligațiilor încredințate/stabilite conform Ordinului DR „Sud” nr.77/2024, încălcarea disciplinei militare, manifestată prin neasigurarea convocării comisiei de inventariere în prima zi de inventariere conform Ordinului DR „Sud” nr.77/2024, desfășurând-o cu întârziere de 3 zile, fapt confirmat prin declarațiile depuse de acesta, cât și de declarațiile membrilor comisiei de inventariere, stabilirea primei zi de inventariere abia la 30.10.2024, necoordonarea planului de inventariere cu fiecare gestionar în parte, neasigurarea monitorizării graficului de inventariere, încălcarea termenelor stabilite în graficul prezentat șefului adjunct al DR „Sud”, locotenent-colonel Cristina Chirijiu, depășirea împuternicirilor încredințate prin vizarea proiectului de ordin aferent procesului de inventariere și neraportarea în mod corespunzător locotenentului-colonel Cristina Chirijiu despre raportul de prelungire a termenului de inventariere depus de secretarul comisiei; neasigurarea desfășurării permanente a inventarierii în strictă conformitate cu Regulamentul privind inventarierea, cu întreaga componență a comisie de inventariere; neasigurarea emiterii unui proiect al actului administrativ la momentul îndeplinirii atribuțiilor de secretar al comisiei de către un alt militar decât cel indicat inițial în ordin; insuficiența inițiativei și capacității de organizare în procesul desfășurării

inventarierii, în lipsa listelor de inventariere necesar pentru a fi distribuite membrilor comisiei, admiterea unor neclarități între unii membri ai comisiei de inventariere, manifestarea în cadrul audierii în calitate de participant a unui comportament lipsit de respect față de persoana care desfășura ancheta de serviciu, manifestarea nesincerității în cadrul audierilor (f.d. administrativ partea II, 201-216).

111. La 10 decembrie 2024 Inspectoratului General de Carabinieri a emis Ordinul nr. 169 ef, prin care au fost încetate raporturile de muncă cu reclamantul Apostol Veaceslav, din inițiativa personală a militarului, cu dreptul de a primi pensie, în conformitate cu art.35 alin.(3) lit.m) din Legea nr.162/2005 cu privire la statutul militarilor (vol. II, f.d. 17) și trecerea acestuia în rezervă din data de 11 decembrie 2024.
112. Nefiind de acord cu Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024 cu privire la sancționare, la 09.01.2025 Apostol Veaceslav l-a contestat cu cerere prealabilă la Inspectoratul General de Carabinieri (vol. I, f.d. 133-135).
113. Prin răspunsul IGC nr. 1/11-89 din 16.01.2025 autoritatea pârâtă a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată. Totodată, conform art.168 alin.(1) Cod administrativ, dosarul administrativ și răspunsul IGC s-a transmis Ministerului Afacerilor Interne cu mențiunea că decizia definitivă va fi luată de autoritatea publică ierarhic superioară (f.d. 15-18).
114. Prin răspunsul MAI nr.42/441 din 12.02.2025, Ministerul Afacerilor Interne, în calitate de autoritatea publică ierarhic superioară a decis că soluția comandantului general al Inspectoratului General de Carabinieri este legală și întemeiată, fiind luate în considerare toate faptele relevante și exercitarea dreptului discreționar în limitele și scopul acordat de lege (f.d. 19-20).
115. Verificând legalitatea actului administrativ contestat sub aspectul competenței autorității emitente, al respectării procedurii administrative și al conformității cu normele legale aplicabile raportului juridic litigios, instanța constată:
116. Reieșind din prevederile art. 1, art. 201 Codul Muncii rezultă că existența raportului de muncă constituie premisa exercitării drepturilor și obligațiilor specifice între angajator și salariat, inclusiv a prerogativei disciplinare a angajatorului.
117. La fel, potrivit art. 206 alin. (1) Codul muncii legiuitorul a legat în mod direct prerogativa disciplinară a *angajatorului* de existența calității de *salariat*. Sintagma „*față de salariat*”, utilizată de art. 206 alin. (1) din Codul muncii, nu este una întâmplătoare, dar delimitează subiectul asupra căruia poate fi exercitată prerogativa disciplinară.

118. Această concluzie este confirmată și de art. 206 alin. (5) din Codul muncii, potrivit căruia, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise de salariat și de alte circumstanțe obiective.
119. Suplimentar, art.14 din Legea nr. 219 din 8 noiembrie 2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri denotă că personalul Inspectoratului General de Carabinieri se constituie din carabinieri încadraţi în serviciul militar în condiţiile Legii nr.162/2005 cu privire la statutul militarilor.
120. În același sens, prezintă relevanță art. 40 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 2 martie 2007. Instanța constată că legiuitorul utilizează în mod repetat noțiunea de „*militar*” ca destinatar al prerogativei disciplinare. Astfel, art. 40 nu conferă un drept general și nelimitat de a sancționa orice persoană care a avut în trecut calitatea de militar, dar reglementează exercitarea autorității disciplinare în raport cu „militarul” care încalcă disciplina militară sau ordinea publică.
121. În speță, prezintă relevanță deosebită succesiunea în timp a celor două acte administrative emise de Inspectoratul General de Carabinieri. Astfel, prin Ordinul nr. 169ef din 10 decembrie 2024 au fost încetate raporturile de serviciu ale reclamantului, iar în ziua următoare, la 11 decembrie 2024, autoritatea emitentă a adoptat Ordinul nr. 172ef, prin care reclamantul a fost sancționat disciplinar.
122. Instanța nu contestă faptul că, în perioada în care reclamantul a deținut statutul de militar prin contract, acesta era supus exigențelor Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 2 martie 2007, iar faptele săvârșite în perioada respectivă puteau constitui obiect al unei cercetări disciplinare.
123. Totuși, instanța subliniază că momentul săvârșirii pretinsei abateri disciplinare și momentul aplicării sancțiunii reprezintă două momente juridice distincte, care trebuie analizate separat.
124. Faptul că reclamantul avea statut de militar prin contract la data săvârșirii faptei imputate nu conduce, prin el însuși, la concluzia că autoritatea păstra necondiționat competența de a aplica o sancțiune disciplinară militară după încetarea raporturilor de serviciu. Pentru aplicarea sancțiunii era necesară existența competenței autorității și la momentul emiterii actului de sancționare, iar această competență urma să fie justificată printr-o normă juridică concretă.
125. Prin pct. 4 al Ordinului nr. 169ef din 10 decembrie 2024, Inspectoratul General de Carabinieri a dispus eliberarea reclamantului din serviciul militar prin contract, cu trecerea în rezerva Forțelor Armate, „din 11 decembrie 2024”. Sintagma „din 11 decembrie 2024” fixează data de la care autoritatea a dispus schimbarea statutului

reclamantului. Astfel, instanța reține că reclamantul se afla în rezerva Forțelor Armate începând cu 11 decembrie 2024.

126. Potrivit art. 35 alin. (5) din Legea nr. 162/2005, eliberarea din serviciul militar este legată de radierea din tabelul nominal al unității militare, iar pct. 142 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006 califică data radierii drept ultima zi de serviciu. În cauză, data de 11 decembrie 2024 figurează în Ordinul nr. 169ef ca dată de la care s-a dispus eliberarea cu trecerea în rezervă. Din materialele cauzei nu rezultă că executarea acestei dispoziții a fost amânată ori că reclamantul a fost menținut în serviciul militar prin contract la data sancționării. În aceste împrejurări, instanța reține că, la emiterea Ordinului nr. 172ef din 11 decembrie 2024, reclamantul era deja trecut în rezervă. Inspectoratul General de Carabinieri nu a indicat o normă care să îi permită aplicarea mustrării aspre după încetarea raportului de serviciu în cadrul căruia au fost imputate abaterile.
127. În aceste circumstanțe, autoritatea publică era obligată să indice și să demonstreze existența unui temei juridic expres care să permită aplicarea unei sancțiuni disciplinare unei persoane ale cărei raporturi de serviciu încetaseră anterior emiterii actului de sancționare.
128. Or, competența unei autorități publice nu poate fi prezumată și nu poate fi dedusă exclusiv din faptul că persoana sancționată a avut anterior statut de militar. Competența trebuie să rezulte din lege și să existe la momentul exercitării acesteia.
129. La fel, instanța reține că reieșind din prevederile art. 40, art. art. 65-67 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 2 martie 2007, sancțiunea disciplinară reprezintă o măsură juridică aplicată militarului în cadrul raportului de serviciu. Relevantă este și împrejurarea că sancțiunea disciplinară urmează să fie executată și comunicată persoanei sancționate, ceea ce presupune existența unui cadru juridic în care o asemenea sancțiune să poată produce efectele prevăzute de lege.
130. În situația în care raportul de serviciu a fost deja încetat, autoritatea urma să justifice efectele juridice concrete ale acestei sancțiuni asupra persoanei, să precizeze natura acestor efecte și să demonstreze că măsura aplicată se încadrează în scopul și mecanismul răspunderii disciplinare prevăzute de art. 65 Regulamentul disciplinei militare.
131. În această ordine de idei, instanța apreciază că nu este suficient argumentul autorității pârâte, expus în cadrul ședințelor de judecată, potrivit căruia cercetarea disciplinară privește o faptă săvârșită anterior încetării raporturilor de serviciu și că sancțiunea disciplinară a fost aplicată pentru a disciplina ceilalți angajați.

132. Or, reieșind din art. 40 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 2 martie 2007 finalitatea sancțiunii este definită prin raportare la efectul educativ pe care aceasta trebuie să îl producă asupra militarului care a comis abaterea.
133. Prin urmare, sancțiunea disciplinară militară nu constituie doar o reacție juridică la o faptă consumată, dar este concepută de legiuitor ca un instrument de educare a persoanei care se află în serviciul militar, nu a celorlalte persoane.
134. În consecință, instanța apreciază că normele art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 219/2018, coroborate cu art. 40 și art. 65–67 din Regulamentul disciplinei militare, conduc la concluzia că prerogativa disciplinară a comandantului este legată de statutul de militar și de existența raportului de serviciu militar, iar aplicarea unei sancțiuni după încetarea acestui raport impunea identificarea unui temei juridic expres și justificarea efectelor juridice concrete ale măsurii.
135. Întrucât instanța a reținut că, la data aplicării sancțiunii, reclamantul fusese eliberat din serviciul militar prin contract cu trecerea în rezervă, Inspectoratul General de Carabinieri nu mai putea exercita față de acesta prerogativa disciplinară aferentă raportului de serviciu încetat. În consecință, acțiunea urmează a fi admisă, cu anularea pct. 1 din Ordinul nr. 172ef din 11 decembrie 2024 și a răspunsurilor Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1/11-89 din 16.01.2025 și Ministerului Afacerilor Interne nr.42/441 din 12.02.2025 date în procedura prealabilă, prin care sancțiunea a fost menținută.
136. Instanța reține că, la momentul aplicării mustrării aspre, reclamantul fusese eliberat din serviciul militar prin contract, cu trecerea în rezerva Forțelor Armate. Prin aplicarea sancțiunii după încetarea raportului de serviciu, Inspectoratul General de Carabinieri a exercitat fără temei legal prerogativa disciplinară față de reclamant, vătămându-l în drepturile sale. În consecință, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, instanța va admite acțiunea și va anula pct. 1 din Ordinul nr. 172ef din 11 decembrie 2024, precum și actele emise în procedura prealabilă.
137. în conformitate cu prevederile art. art. 219-229, 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Apostol Veaceslav către Inspectoratul General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, se admite.

Se anulează punctul unu din Ordinul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 172ef din 11 decembrie 2024 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați din

cadrul Direcției Regionale ”Sud” a Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne” și răspunsurile date în procedura prealabilă: răspunsul IGC nr. 1/11-89 din 16.01.2025 și răspunsul MAI nr.42/441 din 12.02.2025.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Irina MAXIM